

Noja a drak

Kde nebolo, tam bolo, žila raz jedna kráľovná a mala jedného draka. No u suseda žil bohatý šľachtic a mal syna, ktorý sa volal Noja. Jedného dňa sa Noja rozhodol, že unesie draka. Draka sa mu podarilo uniesť a zatvoril do pivnice.

Kráľovná povedala: "Kto mi privedie draka späť, ten za odmenu dostane trest smrti." Prihlásil sa loktibrada, baba jaga, černokňažník a vodník. Hľadali ho rok, no márne. Hľadajú ho druhý, no márne. Možno ho hľadajú ešte aj dnes, a všetci žijú šťastne.

Marian Hutlas 7.A

Z našej kuchyne

Papierový šalát

Na papierový šalát potrebujeme:

1 zošit, 1 žiacu knižku s päťkami, 4 listy z nejakej učebnice (najlepšie so slovenského jazyka), 4 vajíčka, 10 ks rozbitého školského okna, 1 liter vody, 1 atrament, 0,5 litra oleja, 400 g vegety a na dochutenie i ďalšie koreniny.

Postup:

Zošit polejeme atramentom (ale trochu si ešte nechajte) a necháme vysušiť. Zatiaľ si vymiešame nálev z vody, oleja, atramentu a vegety. Miešame, kým nálev nebude hustý ako sviečková omáčka. Ak už zošit vyschol, potrháme ho, pridáme aj žiacu knižku, listy z učebnice slovenský jazyk, kúsky sklá a celé vajíčka aj so škrupinou. Všetko zamiešame, zalejeme nálevom a dochutíme koreninami.

Podávame s drevenými pilinami alebo kúskami látok.

Prajeme vám dobrú chuť.

Žofia Masláková 8.A

Opačný postup pri praženici

Na praženicu potrebujeme vajíčka, cukor alebo vanilku, smetol, cesnak a vodu.

Postup: Na studenú panvicu rozbijeme vajíčka a pridáme na hrubo nakrájaný cesnak a smetol. Potom to dáme do hmca a môžeme variť. Kto chce, môže si dať do nej aj čokoládu, buď horkú alebo mliečnu. Keď sa nám to bude dobre smažiť, prilejeme vodu, aby sme to mali redšie. Po upražení si to vyložíme na tanierik. Na tanieri si to už len pocukrite cukrom alebo vanilkou a ukrojíte si k tomu kus chleba.

Dobrá chuť!!!

Ivana Kendralová 8.B

?

Veľa listov mám, a predsa strom nie som.

(Kriha)

Dve panie sýr krájajú a jedna druhej nedajú.

(Sane)

Zomrel mi myšiačik

Myšiačika mal som rád,
bol mi ako vlastný brat.
Myšiačik už nežije
svet bez neho pustý je

Oj, aká to veľká bieda!
Smútok veľký spať mi nedá.
Vrabec ten si od žiaľu
sype piesok na hlavu.

Prepelica žialila,
krídelko si zlomila.
Bolesť stromu veľká je,
až mu láme konáre.

Kamene tie hrkotali,
po jednom sa skotúľali.
Rieku ľútosť pochytala,
až jej vodu zamútila.
Od žiaľu ja plačem len,
aký je to smutný deň!

K.Harmatová 8.A

Trabantik

Máme doma trabantika,
ten sa volá Rišo,
keď mu chýba kamarát,
nájde si ho rýchlo.

A ten Rišov kamarát
usmieva sa veľmi rád.
Nie je veľmi hanblivý,
ale trochu žiarlivý.

Jeho slávny kamarát,
má on dievča Katku,
veľmi, veľmi ju má rád
v jeseni sa budú brať.

Niekedy sa Rišo túla sám
uličkami som i tam.
Poskočí si raz, dva, tri,
a už je zas v garáži.

L. Kendralová 8.B

Základná škola
v Hladovke

Naše
práce

Naše očko

Školské noviny * Ročník 2 * Číslo 1 * Vyšlo 26.3.1996

Naša škola

Naša základná škola leží skoro v strede obce, pri kostole. Navštevujem ju šesť rokov a dobre ju poznám. Má prizemie a jedno poschodie. Na prizemi je riaditeľňa, zborovňa, prezývareň, WC a triedy pre piaty a siedmy ročník. Na dlhej chodbe, ktorá slúži ako telocvičňa, sú lavičky a pri nich vešiaky, na ktoré si vešiame vetrovky. Na poschodie sa ide dvoma schodišťami. Jedným i druhým sa dostaneme do tried a kabinetov. V každej triede, ale aj na chodbe, v oknách, sú kvety.

Zvonku má naša škola tvar obdĺžnika. Má mnoho veľkých i malých okien. V jej okolí sú vysadené kriky, listnaté a ihličnaté stromy. Ku škole patri dielňa a dve ihriská. Jedno väčšie - futbalové a druhé menšie - volejbalové. M. Kalisová 6.B

Naša rieka Jelešňa

Jelešňa je naša rieka. Vlieva sa do Oravskej Priehrady. Na brehu sú kriky. Už sme raz mali záplavy. Ona sa vždy niekde ponáhľa. Niekde sú "belá" a tam sa chodíme kúpať. So svojím menom sa lúči v Ústi. Tečie popri lúkach a cez polia. A opäť sú niekde priehlbiny a niekde nie sú. Je tam veľa rýb. A ja dúfam, že ju nijako nepremenujú.

I. Hutlasová 4.roč.

Vojna je potvorská vec.

Keď som bol mladý ako vy, tiež som sadal starým ľuďom do vozika. Pýtate sa, ako som sa dostal na ten vozík ja? Nuž, počúvajte. Raz, keď sme s matkou obedovali, zrazu niekto zaklopal na dvere. Otvoril som. Bol to poštár. Doniesol mi list. Matka kázala, aby som ho otvoril. V obálke bolo oznámenie, aby som šiel na vojnu. Matka veľmi plakala. Keď som už bol na vojne, tak som sa znenazdajky obzrel. A vtedy sa to stalo. Odkiaľsi z diaľky priletel granát a odtrhol mi nohu. Odvtedy chodím už len na vozíku. Tak si dajte pozor, aby sa aj vám niečo také nestalo, a potom vám chlapi nesadali do vozíka. Dajte si veľký pozor a nerobte druhým to, čo nechcete, aby robili oni vám. A ešte raz vám pripomínam, vojna je potvorská vec.

R. Jurčová 4.roč.

... detská pamäť je
ako letný nebúrkový
blesk, blyсне sa,
osvieti všetko na
okamih, a zhasne.

M. Šolochov

Zima

Prišla k nám zima,
je to veľmi prima.
Polia, lúky zasnežila,
prikryla bielou perinou,
všetky deti potešila
zasneženou dolinou.

A tak deti na sánkach
dolu kopcom bežia,
no o chvíľu na snehu
všetky aj tak ležia.
A keď vstanú, sánky zdvihnú,
začnú robiť gule
a o chvíľu guľovačka
je už v plnom prúde.
Leti prvá guľa - netrafila.
Leti druhá - tá zas bola malá.
Leti tretia - až tá svoj cieľ
dosiahla.

Ale, čo to vidím?
Guľovačka prestala,
snehu bolo deťom dost!
A tu padol návrh taký:
"Postavme si snehuliaka
a bude náš hosť."
Na hlavu mu dáme hrniec,
miesto nosa mrkvu
a do ruky metlu."
A teraz už snehuliak
na poli pyšne stojí,
je silný i odvážny,
len odmäku sa bojí.

Kým je mráz,
tak ho máš.
No keď odmäk nastane,
tak z veľkého snehuliaka
už len voda zostane.

Marianna Kalisová 6.B

Príspevky žiakov vybrali: p. učiteľka J. Kučková a G. Palková

Sadzba: p. uč. Miroslav Jurčí

3 x Snehulienka

Snehulienka a sedem trpaslíkov alebo po našom

Trpaslík a sedem Snehulienok

Chudák trpaslík ostal samučičký sám a bol veľmi hladný. Veď od hladu mu už v bruchu vyhrávali MC Erik a Barbara, a dokonca sa ešte aj báli. Tak naštartoval svoj Harley a pustil sa do ulíc Kocúrkova. Keďže mu tam hrozili drogy a alkohol, musel si dávať pozor. Lenže, čo sa stalo? Motorka nikdy nejde stále, došla "ššava" a čo teraz? No nič, len tlačiť. Zatlačil teda motorku k jednému baru. Vošiel dnu a pýtal sa na nocľah. Ale hneď povedal, že nemá "prachy". "To je OK", odvetili Snehulienky, "odrobiš si to". A ruka bola v rukáve. Ešte sa nesmelo spýtal, čo bude robiť. "Milý náš! Budeš robiť vyhadzovača." Táto práca bola pre neho ako "stvorená". Veď mal 40 cm. Prisám tri skoro ako Adamsov bratranec It. A voňal krásou hnojúceho dreva. Prisám jedna, bol na to ako stvorený. Keď ho ľudia videli a zacítili, zutekali. "Kšefty" išli ako mali ísť a boli už ako jedna rodina. Vždy im z jedla odjedol a odpil z nápoja, každú noc spal na inej posteli s inou Snehulienkou. Až raz prišiel neznámy zákazník a ponúkol mu cukrik, ktorý mu pomútil rozum. Dostal sa z toho. Snehulienky boli šťastné, ale to už nebol on. Bol to Fujto. Začal piť, fajčiť, až omdlel. Hneď ho niesli na cintorín, ale on tak smrdel, že ho tam nedoniesli. Spadol im a zase bolo všetko OK! Bol to zasa 40 centimetrový sympaták, vlasy po koliená, celý It. Motorka mala "ššavu", It mal babu, a nie jednu, ale sedem. Prisám tri, to sa mi nesivalo.

Marian Kubica 8.B

Snehulienka a traja obri

Bolo krásne slnečné ráno. Snehulienka sa vybrala do lesa nazbierať si trošku jahôd. Ako si tak išla, zbadala malú chalúpku. Išla sa do nej pozrieť. Zrazu počula akýsi buchot, šramot. Rýchlo sa skryla pod stôl. Do chalúčky vošli traja obri. Snehulienka vyšla spod stola. Obri sa jej zľakli. Spýtali sa jej, čo tu robí a ona odpovedala, že si išla nazbierať jahody, zbadala chalúčku, tak sa išla do nej pozrieť. O chvíľu už boli kamaráti. Na druhý deň išli do práce a povedali jej: "Snehulienka! Ak bude niekto klopať, tak musíš otvoriť dvere." A naozaj. Niekto klopal. Išla otvoriť. Pri dverách stála ježibaba. Dala jej jablko a povedala: "Ak si odhryneš z tohto jablka, bude z teba taká šikovná ježibaba ako ja." Snehulienka si s radosťou odhryzla a stala sa z nej krásna ježibaba. Potom spolu odleteli na metle a viac sa už nevrátili.

Z. Kukucová 7.A

Snehulienka

Za rovinou, za nižinou, za priekopou žil kráľ a ten mal dcéru. Žena bola "veľmi zdravá", a preto zomrela. Kráľ sa oženil s krásnou macochou. Macocha bola zo dňa na deň krajšia. Keď sa Snehulienka už na to nemohla pozerieť, rozkázala zavolať horára a povedala: "Ihneď zavedieš macochu do hľbokej hory a tam ju odstreliš!" "Počúvnem vaša výsosť, veď ani ja už nemôžem pozerieť na tú jej "oškľivú krásu." A tak horár odviezol macochu do lesa a už ju chcel odstreliť, keď žena začala utekať preč. Horár za ňou bežal a kričal: "Stoj ty naničhodnica!" No ako tak bežal, podľahol infarktu. Macocha dobehla na čistinku a tam stála veľká bytovka. Vošla dnu. Všetko tam bolo prepychovo zariadené. "Konečne som našla posteľ, aspoň si oddýchnem", povedala macocha. Lahla si a zaspala. Do bytovky vošli siedmi obri. Zobudili macochu a opýtali sa jej: "Prečo si vošla do našej bytovky?" Macocha im povedala dôvod, no nechceli jej veriť, a preto ju otrávil. Snehulienka žila so svojím hnevom ešte dlhé roky.

V. Bellová 7.A

Ako sa vidíme

Volám sa Jana Šuvadová a bývam v Suchej Hore. Mám 12 rokov. Som stredne štihlej postavy. Mám okrúhlu tvár, hnedé vlasy a k nim aj hnedé oči. Oblietkam sa jednoducho, ale čisto. Mám rýchlu, nepokojnú chôdzu. Potešujúce je, že mám v sebe dostatok húževnatosti, a zlé, že proti nej stojí moja nerozhodnosť. Mám aj inteligenciu, ktorú neustále rozvíjam v neúctichajúcej túžbe po poznani. Bujnou fantáziou dokážem premeniť najrozmanitejšie predstavy. Keď ma pochytí záchvat zlosti, veľmi rýchlo to ofutujem a snažím sa odčiniť prikorá, ktoré som spôsobila druhým. Myslenie mám pružné, aktívne a správanie uvážlivé. Moje osobné vystupovanie je netrepežlivé. K mojim záľubám patrí hokej a čítanie poézie. A teraz niečo o chlapcoch. Niektorí by sa pre mňa utopili v perinách, alebo by sa hodili pod rozbehnutú sliepku. Ale moja osobná mienka o nich je, že nie sú stvorení pre mňa. Mojou najväčšou túžbou je tiché poetické miesto.

Jana Šuvadová 7.B

Pani učiteľka nám kázala opísať sa. Priznám sa, nie veľmi rada píšem slohy, ale musí to byť. Začnem asi tým, že chodím do sedmičky. Mám dlhé hnedé vlasy a takisto hnedé oči. Asi by som klamala, keby som povedala, že som usilovná. Naopak, som strašne lenivá. Keď mama spomenie, že treba niečo urobiť, rýchlo sa robím, že som chorá (to simulovanie mi ide dobre), alebo sa niekde zašjem. Ale keď ma objaví, hneď sa robím, že sa učím. Ju to veľmi prekvapuje, lebo to, žeby ma videla pri knižkách, sa stáva veľmi zriedka. Strašne rada si uťahujem z mojich starších bratov, no často to dopadne odplatou aj s úrokmi. Keď mi na niečo chýbajú peniaze, utekám rýchlo k nim a žobrem dovtedy, kým ich nedostanem. Strašne si vyberám v jedlách. Asi polovica mi nechutí. A našim to už pekne lezie na nervy. Ale hnevá ich aj to, keď si pustím naplno magneták. Keď mi za to prídu vynadať, tak to stišim, ale keď odídu, znova to hučí.

Som už taká ...

J. Šikyňová 7.A

Som zo siedmej triedy. Mám 13 rokov. Som strednej postavy. Mám hnedé vlasy a modré oči. Medzi moje záľuby patrí hokej, futbal, moderná hudba, tanec, kreslenie a zbožňujem plyšové hračky. Rada som, keď sa za mnou otočí chlapec a pozdraví ma. Skoro všetci chlapi ma prezývajú Arabela. Vtedy vybuchnem, najradšej by som ich premenila na ozrutánske škaredé žaby. Poznám srandu, viem dakomu poradiť v niečom, ale som aj odporná. Hrozne neznášam, keď moja sestra nosí také isté veci ako ja. Myslím si o sebe, že nie som ani škaredá, ale ani najkrajšia. Chcela by som byť vyššia. Som lenivá v učení, ale i napriek tomu mám rada niektorých učiteľov ako pani učiteľku Šlaukovú, Pajdučákovú, ale aj pani učiteľku Kučkovú, ale len na hodine slohu a hudobnej výchovy. Teraz sa chcem stať cukrárkou. Zbožňujem banány, jablká, pomaranče a sladkosti.

E. Kendralová 7.A

Mám 13 rokov. Som vysokej postavy. Mám krátke blond vlasy, modré oči. Nosím okuliare a na nose mám malú jazvu. Nosím rád rifle a moderné svetre. Dobre sa učím, ale šaškujem a vykrikujem na hodinách. Rád sa hádam, robím grimasy a vydávam pazvuky. Kamarátov si vyberám tak, aby sa trochu podobali mne napr.: majú zmysel pre humor, vykrikujú, dobre hrajú futbal, hokej, pekne kreslia a počúvajú modernú hudbu. Medzi nich patria Marek Šprlák, Marián Hutlas, Paľo Kubica, Ľubo Chmeňa, Peťo Šimek a Ľubo Buš. Z predmetov mám najradšej matematiku, výtvarnú výchovu, telesnú výchovu, dejepis, prírodopis a pracovné vyučovanie. Mám bujnú fantáziu, z ktorej vyberám to, čo by som vedel aj nakresliť. Zo zvierat mám najradšej psy, mačky a kravy. Rád chodím spať veľmi neskoro.

Michal Šlosár 7.B

Bežala liška okolo vrška. Kde sa suchla, tráva uschla.

(Kosa)

Ktoré mesto káže biť strýca?

(Bystrica)

Koľko fazúl vójde do hrnca?

(Ami jedna, treba ich vsypať.)

Som z dreva alebo zo slamy, a predsa ma oheň nespáli.

(Popol)